

[1982, po 22. září].¹ – Nevydaný koncept souhrnného sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných obsahující informace o kauzách sledovaných výborem a základní informaci o VONS, jména a adresy jeho členů a jména členů, kteří se odstěhovali do zahraničí.^a

Souhrn sdělení VONS <(J. Suk pro Infomat)>^b

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných vydává přibližně jednou za rok souhrnné sdělení, v němž informuje o všech stíhaných, jejichž případy se zabýval. Poslední takové sdělení bylo vydáno 1. 7. 1980 (sdělení č. 195)². Dnes je k dispozici na 260 sdělení VONS. Objevilo se mnoho nových případů a též nová trestní stíhání u osob již dříve nějakým způsobem pronásledovaných <, či jiné změny>^c.

Tento souhrn podává zahraniční zástupce VONS Jaroslav Suk. Ve Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných nyní jsou:

ing. Rudolf Battěk, Křížíkova 78, Praha 8, tč. vězněn^d
 Otta Bednářová, Novodvorská 416, Praha 4
 Jarmila Bělíková, Novovysočanská 12, Praha 9
 dr. Václav Benda, Karlovo nám. 18, Praha 2, tč. vězněn^e
 Albert Černý, Dřevařská 20, Brno, tč. vězněn^f
 dr. Josef Danisz, Novodvorská 435, Praha 4
 Jiří Dienstbier, Podskalská 8, Praha 2, tč. vězněn^g
 Karel Freund, Mánesova 90, Praha 3
 Zina Freundová, Mánesova 90, Praha 3

^a Některé části textu jsou zvýrazněny žlutou fixou. Dochovaly se rovněž troje návrhy na dodatky k tomuto souhrnnému sdělení, dva jednostranné a jeden dvoustranný, které jsou uloženy in: LP, Sb. VONS, inv. č. 5, sign. III/28, kart. 5.

^b Do textu doplněno ručně.

^c Do textu doplněno ručně.

^d Podtrženo ručně.

^e Podtrženo ručně.

^f Podtrženo ručně.

^g Podtrženo ručně.

Václav Havel, U dejvického rybníčku 4, Praha 6
Vlčice-Hrádeček č. 5, okres Trutnov, tč. vězněn^a
Zbyněk Hejda, Nešporova 573, Praha 4 – Háje
Dr. Martin Hybler, Donovalská 1658, Praha 4 – Jižní Město
Ivan Martin Jirous, Stará Říše 33, okres Jihlava (po dobu věz-
nění Jana Litomiského)
Ladislav Lis, Sosnová 84, okres Česká Lípa
Ing. Jan Litomiský, Výskytná³ 2, okres Pelhřimov, tč. vězněn^b
Václav Malý, Nad pomníkem 2, Praha 5
Michal Matzenauer, Merklín, Komenského ul., okres Plzeň-jih
Ervín Motl, Štědřík 150, Psáry u Prahy
Dana Němcová, Ječná 7, Praha 2
Jiří Němec, Ječná 7, Praha 2
Dr. Ludvík Pacovský, Washingtonova 9, Praha 2
Ing. Pavel Roubal, Častrov 131, okres Pelhřimov
Jan Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10, tč. vězněn^c
Jiří Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10, tč. vězněn^d
Dr. Gertruda Sekaninová-Čakrtová, Šárecká 67, Praha 6
Andrej Stankovič, Melantrichova 6, Praha 1
Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2
Petruška Šustrová, Kolínská 15, Praha 3
Dr. ing. Jakub Trojan, Mělnická 44, Neratovice
Ing. Petr Uhl, Anglická 8, Praha 2, tč. vězněn^e
Věra Vránová, Cimburkova 24, Praha 3

Do zahraničí se odstěhovali:

Přemysl Janýr ml., Lustkandelgasse 12, Wien, «Rakousko»^f
Svatopluk Karásek, Kirchgasse 251, Zürich, Švýcarsko
Elžbieta Ledererová, Am Höhenring 13, D-8399 Griesbach, BRD
Ivan Medek, Nattergasse 12/1/25, A-1170 Wien, Rakousko

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

^c Podtrženo ručně.

^d Podtrženo ručně.

^e Podtrženo ručně.

^f Do textu doplněno ručně.

Jan Pavelka, USA

Jaroslav Suk, August Södermans väg 28? S-75249 Uppsala,
Švédsko<, tel. 18-402762>^a

Dr. Jan Tesař,
Zdeněk Vokatý

Styky VONS s Amnesty International a dalšími zahraničními institucemi zprostředkovává člen AI prof. dr. František Janouch, Bergtorpsvägen 62, 18364 Täby, Švédsko, tel. 87-56428.

VONS vítá jakoukoli spolupráci a pomoc při zjišťování případů i při podpoře postižených.

Přehled sdělení VONS:

I. Trestně stíhání a postižení psychiatrickou internací. (Pokud není uvedeno jinak, pod pojmem „trest“ se rozumí nepodmíněný trest odňtí svobody v I. nápravně výchovné skupině. Uvedené paragrafy jsou z trestního zákona.)

Evžen Adámek, nar. 1960, dělník, tč. voják, podmíněně odsouzen k trestu 9 měsíců s odkladem na 3 roky [za to], že rozepisoval text o událostech v Polsku v letech 1956, 1970, 1976, 1980 a současné situaci v Polsku. <§ 8 k § 104 – „hanobení státu světové socialistické soustavy“) (Sdělení 244)^b

Josef Adámek, nar. 27. 8. 1914, bytem nám. Míru, Brno, důchodce, trestně stíhán pro údajné nedovolené podnikání (§ 118/1), podstatou pronásledování je jedna z policejních akcí proti katolické církvi. Ve vazbě od 10. 9. [19]79 do začátku ledna 1980. (Sdělení 135, 159)⁶

Françoise Anis, čtyřadvacetiletá v r. 1981, francouzská občanka, studentka práv, zadržena na čs. hranicích 27. 4. 1981, ve vazbě asi 14 dní, pak vyhoštěna. Vyšetřována pro pokus o dovezení různých materiálů (časopisů, dopisů, rozmnožovacího stroje, peněz). (Sdělení 250)⁷

^a Do textu doplněno ručně.

^b Do textu doplněno ručně.

Josef Bárta, 18. 11. 1921, Liberec, katolický duchovní, františkán, v důchodu, v r. 1952 odsouzen pro údajnou velezradu k 20 letům vězení, z výkonu trestu se vrátil v r. 1966 po 15 letech vězení. 18. 11. 1980 byl vzat do vazby pro údajné maření státního dozoru nad církvemi⁸ (§ 178), jenž měl porušit svým modlením, držením předmětů souvisejících s františkánským řádem apod. Propuštěn 20. 2. 1981, trestní stíhání trvá. Je ve vážném zdravotním stavu. (Sdělení 234, 237)⁹

Ing. Rudolf Battěk^a, 2. 11. 1924, Křížíkova 78, Praha 8, myč výkladních skříní a sociolog, signatář Charty 77 a její mluvčí, člen VONS, uvězněn 14. 6. 1980, soudem 1. instance odsouzen k 7½ letům vězení a následným 3 rokům tzv. ochranného dohledu pro údajné podvracení republiky (§ 98 odst. 1, 2 písm. a, b) a útok na veřejného činitele (§ 155). Záminkou k zatčení sloužil vymyšlený útok na policistu (tzv. příslušníky VB), k trestnímu stíhání podle § 98 – podvracení republiky posloužily jako záminka dopisy adresované představitelům Socialistické internacionály, činnost ve VONS a spolupráce na vydání sborníku O svobodě a moci. (Sdělení 12, 13, 41, 63, 74, 115, 140, 189, 195, 227)¹⁰

<Je těžce nemocen.>^b

Josef Bednařík, Olomouc, signatář Charty 77, ve vojenské službě v r. 1977 odsouzen k 18 měsícům vězení pro údajné podvracení republiky (§ 98/1). V roce 1980 se vystěhoval do Francie.

Otta Bednářová, 18. 6. 1927, Novodvorská 416, Praha 4, signatářka Charty 77, členka VONS, novinářka, vězněna od 29. 5. 1979, odsouzena za údajné podvracení republiky (§ 98 odst. 1, 2), jež mělo spočívat v činnosti ve VONS, ke 3 rokům vězení. Je těžce nemocná, 26. 9. [19]80 byl její trest přerušen ze zdravotních důvodů. <Jsou podnikány kroky k jejímu opětnému uvěznění.>^c (Sdělení 12, 13, 54, 63, 115, 118, 123, 144, 153, 158, <195, 205>^d)¹¹

^a Podtrženo ručně.

^b Do textu doplněno ručně.

^c Do textu doplněno ručně.

^d Do textu doplněno ručně.

Jarmila Bělíková, 27. 4. 1948, Novovysočanská 12, Praha 9, bývalá sociální kurátorka, nyní uklízečka, signatářka Charty 77 a členka VONS, od 29. 5. 1979 ve vazbě, trestně stíhána pro údajné podvracení republiky, jež mělo spočívat v činnosti ve VONS (§ 98 odst. 1, 2), z vazby propuštěna 22. 12. 1979, trestní stíhání trvá. (Sdělení 74, 115, 118, 123, 156, <195>^a)¹²

Dr. Václav Benda^b, 10. 8. 1946, Karlovo nám. 18, Praha 2, filozof, matematik a topič, signatář Charty 77 a její mluvčí, člen VONS, ve vězení od 29. 5. 1979 pro údajné podvracení republiky (§ 98 odst. 1, 2), jež mělo spočívat v činnosti ve VONS. Trest 4 roky.

(Sdělení 13, 38, 74, 86, 115, 118, 123, 144, 153, 158, <195>^c)¹³

Zbyněk Benýšek, 27. 6. 1949, Nezamyslova 2, Praha 2, výtvarník, pomocný dělník, signatář Charty 77, trestní stíhán pro údajné nadřování (§ 166 odst. 1) Vlastimilu Třešňákovovi, nekonformnímu hudebníku, výtvarníku a spisovateli, jenž však byl v r. 1979 označen pouze jako „podezřelý“ (záminka pro domovní prohlídku a 48 hodin zadržení). (Sdělení 107, 123, 195)¹⁴

Josef Brtník, od 10. 9. 1979 trestně stíhán pro údajné nedovolené podnikání podobně jako Josef Adámek (viz). (Sdělení 135, 195)¹⁵

Josef Brychta, 17. 3. 1932, U větrníku 37, Jihlava, prodavač, vězněn pro údajné pobuřování (§ 100), jež mělo spočívat v tištění a šíření letáků. Trest 13 měsíců. (Od 21. 4. [19]78 do 21. 5. [19]79.) (Sdělení 2, 9, 12, 56, 58, 63, 65, 123, <195>^d)¹⁶

Aleš Březina, 12. 4. 1948, sanitář, bývalý student bohosloví, signatář Charty 77, vězněn pro nenastoupení vojenské služby <z důvodu svého přesvědčení>^e (§ 269 odst. 1) od 18. 4. 1977, trest 2 a půl roku. (Sdělení 12, 63, 195)¹⁷ V roce 1980 se vystěhoval do Kanady.

František Bublan, 13. 1. 1951, Březinova 19, Třebíč, bývalý administrátor katolického kostela v Břeclavi, signatář Charty 77,

^a Do textu doplněno ručně.

^b Podtrženo ručně.

^c Do textu doplněno ručně.

^d Do textu doplněno ručně.

^e Do textu doplněno ručně.

trestně stíhán pro údajné ztěžování pravomoci veřejného činitele (§ 156a), jež měl spáchat vyvšením černého praporu na znamení smutku nad úmrtím papeže Pavla IV. (Sdělení 32, <195>^a)¹⁸

Pavel Büchler, Plavecká 3, Praha 2, výtvarník, odsouzen k 1 roku vězení pro padělání a pozměňování veřejné listiny (§ 176 odst. 1) a nedovolené opuštění republiky (§ 109 odst. 1), vězněn od prosince 1978. V Maďarsku odsouzena za souběžný čin francouzská občanka Marie-Christine Hálová k osmiměsíčnímu trestu. (Sdělení 111, <195>^b)¹⁹

Ladislav Cerman, 26. 11. 1952, Vratislavice nad Nisou, okres Liberec, dělník, signatář Charty 77, odsouzen ke 4 měsícům pro vymyšlené hanobení rasy, národnosti a politického přesvědčení²⁰ (§ 198 lit. b), trest vykonán v roce 1979. (Sdělení 44, 63, 88, 91, 123, <195>^c)²¹

Petr Cibulka, 27. 10. 1953, Vrázova 53, Brno, dělník, signatář Charty 77, vězněn od 15. 4. 78 pro údajné pobuřování (§ 100 odst. 1a, odst. 2), trest 2 roky, ve vězení mu byl trest prodloužen o 1 rok pro údajné maření výkonu úředního rozhodnutí (§ 71/1e); další trestní stíháním, v němž byl již odsouzen k dalším 10 měsícům, bylo soudem druhé instance zrušeno. Represe vůči P. C. má být trestem za jeho angažovanost pro nekonformní, resp. nepovolené umění a za hladovku, jíž protestoval proti podmírkám ve vězení. Byl propuštěn 15. 4. [19]81. (Sdělení 64, 121, 126, 154, 166, 171, 183, <195>^d)²²

Věra Cibulková, 17. 8. 1922, Mučednická 39, Brno, důchodkyně, pro údajné napadení státního orgánu²³ (§ 154 odst. 2), jehož se měla dopustit dopisem ve prospěch svého vězněného syna Petra Cibulky, odsouzena 29. 5. 1979 k trestu 5 měsíců s podmíněným odkladem na 2 roky. Amnestována. V roce 1978 byla spolu se svým synem trestně stíhána pro údajné pobuřování, v jejím případě však bylo trestní stíhání po několika týdnech vazby zastaveno,

^a Do textu doplněno ručně.

^b Do textu doplněno ručně.

^c Do textu doplněno ručně.

^d Do textu doplněno ručně.

ušlý zisk za dobu vazby na žádost uhrazen. (Sdělení 99, 112, 114, 123, <195>^{a)}²⁴

Jiří Černega^b, 16. 8. 1956, Táborská 273/III, Sušice, dělník, signatář Charty 77, do 3. 11. 1980 vězněn, trestně stíhán pro údajné snižování vážnosti prezidenta republiky (§ 103), jehož se měl dopustit sejmoutím obrazu G. Husáka ze zdi a jeho užitím jako dekorace ke svatební fotografii. Okresním soudem odsouzen k půl roku vězení, krajský soud trest zvýšil na 1 rok. (Sdělení 232)²⁵

Albert Černý^c, 4. 2. 1937, Dřevařská 30, Brno, bývalý divadelní inspicient, signatář Charty 77 a člen VONS, vězněn od 26. 3. 1979, trest 3 a půl roku za údajné podvracení republiky, jehož se měl dopustit svou aktivitou v samizdatu, ve skupině nezávislých socialistů a ve VONS (§ 98, odst. 1). (Sdělení 97, 113, 133, 150, 152, 173, <195>^{d)}²⁶

Miloslav Černý, 20. 4. 1930, z Liberce, dělník, vězněn od března 1977 do března 1980 za údajné pobuřování (§ 100 odst. 1a, 1c, 3a), jehož se měl dopustit zhotovováním a vyvěšováním plakátů podporujících Chartu 77. (Sdělení 12, 36, 44, 48, 63, 80, <195>^{e)}²⁷

Zdeněk Červeňák, 27. 9. 1958, Potoční 23, Cheb, dělník, pro údajné výtržnictví a napadení veřejného činitele (§ 202 odst. 1a § 155 odst. 1a, 2a, § 156 odst. 2), jichž se měl dopustit při zákroku policie proti hudebnímu setkání mladých lidí v Kdyni u Domažlic, odsouzen ke dvěma rokům, vězněn od 14. 8. 1977. (Sdělení 12, 63, <195>^f)²⁸

Ing. Zbyněk Čeřovský, 13. 7. 1931, stavbyvedoucí, vězněn od října 1976 pět měsíců pro údajné výtržnictví, jehož se měl dopustit odstraněním hvězdy z nástěnky. Dále pak odsouzen k trestu s podmíněným odkladem. (Sdělení 12, 63, <195>^g)²⁹

^a Do textu doplněno ručně.

^b Podtrženo ručně.

^c Podtrženo ručně.

^d Do textu doplněno ručně.

^e Do textu doplněno ručně.

^f Do textu doplněno ručně.

^g Do textu doplněno ručně.

Dr. Josef Danisz, 7. 7. 1946, Novodvorská 436, Praha 4, právník, <byl trestně stíhán^a pro údajný útok na státní orgán [a orgán] společenské organizace <(§ 154)>^b a útok na veřejného činitele <(§ 156/2)>^c, ve skutečnosti pro veřejné vyslovení skutečnosti, že Státní bezpečnost zbila Ivana Medka, a za neohroženou obhajobu mnoha obránců lidských práv, zejména Jaroslava Šabaty, byl v roce 1980 odsouzen k 10 měsícům odnětí svobody a 2 rokům zákazu výkonu povolání advokáta, trest amnestován. Dále byl odsouzen pro údajné napadení veřejného činitele na začátku roku 1980 ke 3 měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem na 1 rok a ke 3 rokům zákazu výkonu povolání advokáta. (Sdělení 14, 41, 104, 116, 119, 123, 163, 170, 195)³⁰

Jiří Dienstbier^d, 20. 4. 1937, Podskalská 8, Praha 2, novinář, tč. dokumentátor, signatář Charty 77 a její mluvčí, člen VONS, vězněn od 29. 5. 1979 pro údajné podvracení republiky, jehož se měl dopustit prací ve VONS (§ 98 odst. 1, 2), trest 3 roky. (Sdělení 74, 115, 118, 123, 144, 153, 158, <195>^e)³¹

Adrián Dobrovodský, 20. 8. 1954, Marinčekova 28, Bratislava, poštovní doručovatel a jídlonoš, signatář Charty 77, je ve vězení asi od léta 1980, odsouzen k 18 měsícům za údajný pokus o poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112, § 8/1), jehož se měl dopustit tím, že se pokusil „nelegálně“ (tj. nikoli oficiální poštou) odeslat své ženě do NSR své subjektivní názory <na politickou situaci^f a údaje o osobních poměrech. (Sdělení 239)³²

Antonín Dolejš^g, dělník z Mariánských Lázní, odsouzen soudem první instance k 10 měsícům za údajné napadení veřejného činitele (§ 155/1a), ve skutečnosti byl spolu se svou ženou přepaden a zbit dvěma příslušníky VB, kteří k nim vtrhli násilně do bytu. (Sdělení 194,³³ 246)³⁴

^a Do textu doplněno ručně.

^b Do textu doplněno ručně.

^c Do textu doplněno ručně.

^d Podtrženo ručně.

^e Do textu doplněno ručně.

^f Do textu doplněno ručně.

^g Podtrženo ručně.

Blanka Dolejšová, Mariánské Lázně, Lidická 193/4 a Cheb, Wolkerova 18, odsouzena soudem první instance pro údajné napadení veřejného činitele (§ 155/1a, 2a) k 15 měsícům podmíněně na 3 roky. Ve skutečnosti byla však napadena ona se svým mužem. (Sdělení 194,³⁵ 246)³⁶

Jaroslav Dominik Duka^a, duchovní bez státního souhlasu, člen dominikánů, dělník v závodě Škoda Plzeň, ve vazbě od 24. 7. 1981 pro údajné maření státního dozoru nad církvemi a církevními společnostmi³⁷ (§ 178), jehož se měl dopustit asi tím, že vlastní náboženskou literaturu. (Sdělení 257)³⁸

Jaroslav Dvořák^b, 16. 5. 1933, Družstevnická 8, Havířov II – Podlesí, technik, signatář Charty 77, vězněn od 12. 1. 1978, uvězněn pro údajnou přípravu nedovoleného opuštění republiky (resp. pomoc k tomuto činu) a přípravu podvracení republiky (§§ 7/1 k 109/1a a 7/1 k 98/1), trest 3 roky ve II. NVS. Údajně měl padělat cestovní doklady pro přípravu svého útěku do zahraničí a pomáhat při pokusu o nedovolené opuštění republiky ing. Vojtěchu Valovi. (Ing. Vojtěch Vala, nar. 23. 4. 1940, bývalý letec a diplomat, vězněn od října 1977, byl pro tento čin, jehož se měl dopustit pokusem o přelet státní hranice vírníkem vlastní výroby, a pro pokus trestného činu vyzvědačství, který spočíval v údajném záměru předat v zahraničí tajné údaje, odsouzen na 13 let do III. NVS v jiném případě než Jaroslav Dvořák a jeho společníci.) Ve vězení byl odsouzen soudem první instance k dalším 18 měsícům vězení ve II. NVS pro údajný pokus o odeslání dopisu z vězení svému příteli do zahraničí, čímž měl naplnit skutkovou podstatu trestného činu poškozování zájmů republiky v zahraničí (§ 8/1 k § 112). (Sdělení 12, 35, 37, 48, 52, 80, 123, 195, 242)³⁹

Oskar Formánek, nar. 1915, Kotradova ul. 4, Prešov, důchodce, bývalý kněz, 14. 4. 1950 internován, 26. 12. [19]50 uprchl, skrýval se, zatčen r. 1955, odsouzen na 10 let, 1960 amnestován, 1964

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

<rehabilitován^a a finančně odškodněn. [Dne] 25. 6. 1980 byl odsouzen k 18 měsícům podmíněně na 4 roky pro údajné maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi⁴⁰ (§ 178) a pobuřování (§ 100), čehož se dopustil tím, že připustil, aby se asi v osmi případech zúčastnily jeho eucharistických modliteb další dvě až tři osoby. Nejsou zatím zprávy o tom, zda rozsudek obstál u druhé instance. (Sdělení 197)⁴¹

MUDr. Emil Fuchs, z Příbrami, v roce 1978–79 trestně stíhán pro údajné pobuřování (§ 100/2), rozsudkem zproštěn viny. (Sdělení 25, 63, 103, 108, 123)⁴²

Viktor Groh, 14. 2. 1955, Štúrova 906/1, Ostrov nad Ohří, dělník, signatář Charty 77, byl vězněn od 14. 8. 1977 pro údajné výtržnictví (§ 202/1) a útok na veřejného činitele (§ 156/2). Důvod trestního stíhání byl jako u Zdeňka Červeňáka (viz). (Sdělení 12, 63, 123)⁴³

Jiří Gruntorád^b, 21. 9. 1952, Sokolská (nyní Vítězného února) č. 4, Praha 2, dělník, odsouzen ke 3 měsícům pro údajné držení střelné zbraně bez povolení (přečin podle zákona č. 150/69 Sb., § 6b), trest vykonán v roce 1980. Podstatou trestního stíhání bylo pronásledování skupiny mladých lidí kolem J. Gruntoráda a zamezení jejich kulturní aktivity, držení střelné zbraně bylo vykonstruováno. Dne 17. 12. 1980 byl uvězněn pro údajné podvracení republiky (§ 98/1), jehož se měl dopustit zhotovováním a šířením samizdatových písemností. Trest – 4 roky – není dosud potvrzen druhou instancí. Městský soud v Praze udělil též v tomto případě – poprvé u politického vězně – tzv. ochranný dohled po propuštění. Rozsudek dosud nenabyl právní moci. (Sdělení 83, 155, 225, 255, 256)⁴⁴

Jiří Gruša, 10. 11. 1938, Nad lesním divadlem 1117, Praha 4, spisovatel, ve vazbě od 1. 6. 1978 po dobu dvou měsíců. V roce 1979 trestní stíhání pro údajné pobuřování (§ 100 odst. 1) zastaveno. (Sdělení 12, 13, 14, 21, 149)⁴⁵

^a Původně napsané slovo „amnestován“ je přeškrtnuto a nahrazeno rukou psaným slovem „rehabilitován“.

^b Podtrženo ručně.

Prof. dr. Jiří Hájek, nar. 1913, Kosatcova 11, Praha 10, historik a politik, bývalý ministr zahraničních věcí, signatář Charty 77 a její bývalý mluvčí, od května 1981 trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), záminkou je patrně to, že měl být jedním z adresátů písemných materiálů dovážených do Československa F. Anis a G. Thononem. (Sdělení 250)⁴⁶

Ing. Ivan Havel, computerový expert, signatář Charty 77, trestně stíhán podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁴⁷

Václav Havel^a, 15. 10. 1936, U Dejvického rybníčku 4, Praha 6, spisovatel, signatář Charty 77 a její bývalý mluvčí, člen VONS, v r. 1977 od ledna do dubna ve vazbě pro údajné poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112), odsouzen ke 14 měsícům podmíněně. Záminkou k této represi byla jeho spolupráce s O. Ornestem, J. Ledererem a F. Pavláčkem na zaslání některých memoárů a literárních textů do zahraničí. Nejspíše však šlo o odstranění jednoho z mluvčích Charty 77. V roce 1978 držen v únoru a v březnu ve vazbě pro údajné výtržnictví (§ 202/1), ve skutečnosti však byl napaden spolu s dalšími policisty, když chtěl navštívit ples železniciářů. Trestní stíhání v této věci bylo zastaveno. [Dne] 29. 5. 1979 znovu uvězněn (ve zkušební době prvního podmíněného trestu; ten by tedy mohl být změněn na trest nepodmíněný) pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2 a, b), jež mělo spočívat v jeho činnosti ve VONS. Trest v této věci: 4 a půl roku. (Sdělení 12, 13, 14, 24, 41, 58, 74, 115, 118, 123, 144, 153, 158)⁴⁸

Olga Havlová, trestně stíhána od května 1981 pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁴⁹

Josef Hegr, z Teplic, od 20. 10. 1978 vězněn pro údajnou křivou výpověď (§ 175), zatčen přímo při konání hlavního líčení s Jiřím Chmelem, když prohlásil, že byl k původní výpovědi donucen pod policejním nátlakem. Trest 20 měsíců, patrně propuštěn. (Sdělení 49, 61, 63, 72, 78, 80, 123)⁵⁰

Jan Hettler, 12. 12. 1957, Choustníkovo Hradiště 48, okres Trutnov, dělník, pro údajné vyzvědačství vězněn od 13. 3. 1975 (§ 105/1), trest 3 roky, propuštěn. Trestná činnost měla spočívat

^a Podtrženo ručně.

v rozmluvě, již vedl se svými přáteli v hospodě, a za to [sic], že se pokusil opustit republiky. (Sdělení 222)⁵¹

Ladislav Holáň, elektrikář, do 27. 7. 1978 do 25. 8. 1978 ve vazbě pro údajné hanobení republiky a jejího představitele (§ 102) a hanobení státu světové socialistické soustavy [a jeho představitele] (§ 104), odsouzen k 7 měsícům, další zprávy VONS neobdržel. Trestná činnost měla spočívat ve zpívání písni v hospodě. (Sdělení 62, 63, 123)⁵²

ing. Karel Holomek, bývalý předseda Svazu Cikánů-Romů, začátkem 70. let úředně rozpuštěného, trestně stíhán od května 1981 pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2, a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁵³

Ivana Holotová, 30. 1. 1960, Libušina 2, Teplice, dělnice, zaměstnankyně n. p. Sklotas v Řetenicích, signatářka Charty 77, od 20. 10. 1978 ve vězení pro údajnou křivou výpověď (§ 175) trest 14 měsíců, patrně propuštěna. Uvězněna za stejných okolností jako J. Hegr. (Sdělení 49, 61, 63, 69, 72, 78, 80, 123)⁵⁴

Jaromír Hořec^a, 18. 12. 1921, Praha 4 – Sporilov, Jihozápadní III/14, básník, uvězněn asi 6. 5. 1981, trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁵⁵

František Hrabal, 17. 7. 1952, Na plískavě 123/27, Praha 10 – Hostivař, byl vězněn od 16. 2. 1978 do 23. 12. 1979, spolu s Jiřím Volfem odsouzen za údajné podvracení republiky (§ 98 odst. 1) ke 3 letům vězení, podmíněně propuštěn po uplynutí poloviny trestu. (Sdělení 12, 43, 50, 63, 69, 71, 80, 164)⁵⁶ Rozsudek byl odůvodněn tím, že rozšiřoval texty Charty 77 a částečně též vytvářel texty (většinou podepsané „Výborem proti diktatuře“), jež obsahovaly sociálně-demokratické myšlenky a obracely se zejména k dělníkům a k mládeži.

Jan Hrabina^b, 1. 1. 1954, Černokostelecká 105, Praha 10, dělník, signatář Charty 77, od 27. 4. 1981 trestně stíhán pro nenastoupení služby v ozbrojených silách (§ 269 odst. 1), když z důvodu svého přesvědčení odmítl splnit povolávací rozkaz, aby nastoupil

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

tzv. náhradní pětiměsíční službu po odsouzení 19 měsíců na vojenských stavbách 30. 3. 1981. Vazba uvalena 4. 5. 1981, trest vynesený soudem 1. instance: 30 měsíců. (Sdělení 254)⁵⁷

Libor Chloupek, 17. 9. 1955, Tábor 13, Brno, knihovník, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn 26. 4. 1978 do 26. 12. 1979, tj. trest 20 měsíců. Jeho „pobuřování“ bylo podobného rázu jako u P. Cibulky. (Sdělení 2, 12, 40, 42, 55, 63, 69, 80, 123, 157)⁵⁸

Jiří Chmel, 24. 5. 1954, Korozluky 69, okres Most, technik, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn 18 měsíců od 20. 7. 1978. Údajná trestná činnost měla spočívat v propagaci Charty 77. (Sdělení 23, 49, 60, 61, 63, 69, 72, 80, 164, 195)⁵⁹

Ivan Martin Jirous, 23. 9. 1944, teoretik umění a umělecký vedoucí skupiny The Plastic People of the Universe, signatář Charty 77, od r. 1981 člen VONS, v roce 1974 a 1976 odsouzen pro údajné výtržnictví (§ 202/1) a vězněn, v roce 1978 opět uvězněn (25. 10.) pro údajné výtržnictví (§ 202/1), odsouzen k 18 měsícům vězení ve II. NVS. Jako výtržnictví kvalifikoval soud již třikrát v jeho případě uměleckou činnost, jako např. pořádání happeningu, koncert či promluvu na výstavě. (Sdělení 3, 4, 12, 48, 63, 123, 195)⁶⁰

Dr. Josef Jablonický, historik, signatář Charty 77, trestně stíhan od května 1981, asi od 6. 5. ve vazbě, obviněn z podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) obdobným způsobem jako J. Hájek. Propuštěn z vazby do 11. 5. 1981, trestně stíhan na svobodě. (Sdělení 250)⁶¹

Prof. dr. Zdeněk Jičínský, právník, signatář Charty 77, trestně stíhan pro údajné podvracení republiky obdobným způsobem jako J. Hájek (§ 98 odst. 1, 2a, b). (Sdělení 250)⁶²

Petr Kaňa, poštovní úředník, od 27. 7. 1978 do 25. 8. 1978 ve vazbě, trestně stíhan pro údajné hanobení republiky a jejího představitele (§ 102) a hanobení státu světové socialistické soustavy [a jeho představitele] (§ 104) podobně jako L. Holáň. Trest 6 měsíců, další zprávy VONS neobdržel. (Sdělení 62, 63, 123, 195)⁶³

Walter Kania^a, stavbyvedoucí, signatář Charty 77, trestně stíhan pro údajnou přípravu poškozování zájmů republiky

^a Podtrženo ručně.

v zahraničí⁶⁴ (§ 112, § 7/1), jehož se měl dopustit snahou o zaslání dopisu svému příteli podobně jako J. Dvořák ve svém posledním případě. Trest 2 roky ve II. NVS. (Sdělení 242)⁶⁵

Eva Kantúrková^a, 11. 5. 1930, Xaveriova 13, Praha 5, spisovatelka a novinářka, signatářka Charty 77, uvězněna začátkem května 1981, trestně stíhána pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) obdobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁶⁶

Ing. Jiří Kaplan, 2. 8. 1925, Českomalínská 47/423, Praha, zaměstnanec Ústředí vědeckých, technických a ekonomických informací, vězněn asi 96 hodin od 10. 9. 1979 a od 12. 10. 1979 do 22. 12. 1979 pro údajné maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými organizacemi⁶⁷ (§ 178), trestní stíhání trvá. Postihována je jeho náboženská aktivita jako věřícího katolíka. (Sdělení 147, 195)⁶⁸

Jiří Karlík, signatář Charty 77, vzat v září 1978 do vazby patrně pro nenastoupení vojenské služby. Další zprávy VONS neobdržel. (Sdělení 11, 63, 195)⁶⁹

Zdeněk Kašták, 25. 10. 1946, dříve Horská 423, Vrchlabí, údržbář, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100 odst. 1a), jež spočívalo v zasílání kritických dopisů státním orgánům, uvězněn na 10 měsíců od 21. 8. 1978, pak následovala internace v psychiatrické léčebně. V roce 1979 se vystěhoval do Rakouska. (Sdělení 24, 59, 63, 69, 80, 127, 195)⁷⁰

Václav Klimák⁷¹, 13. 9. 1950, Příbram V/263, sanitář, pro údajné pobuřování (§ 100/1a, c) odsouzen k 10 měsícům odnětí svobody, trest byl podmíněně odložen na dva roky. Jeho trestná činnost měla spočívat v tom, že shromažďoval tiskoviny z období 1968–69 a některé další materiály, jež měl rozmnожovat a šířit. (Sdělení 25, 63, 103, 108, 123, 195)⁷²

Mojmír Klánský, spisovatel a novinář, signatář Charty 77, trestně stíhán od května 1981 pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2) obdobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁷³

Jiří Klier, 26. 5. 1952, Lužice 41, okres Most, zaměstnanec ČSD, vězněn pro údajnou křivou výpověď (§ 175) a údajné napadení

^a Podtrženo ručně.

státního orgánu (§ 154) od 20. 10. 1978 podobně jako J. Hegr. Patrně propuštěn, trest byl vyměřen dvouletý. (Sdělení 23, 49, 60, 61, 63, 72, 78, 80, 123, 195)⁷⁴

Alena Klímová, z Plzně, pro údajné pobuřování (§ 100/1a, 3a) odsouzena k půl roku vězení, propuštěna měsíc před ukončením trestu, tento zbytek odložen podmíněně na tři roky. Vězněna od 9. 6. 1977. Její údajná trestná činnost měla spočívat v tom, že pomáhala Františku Pitorovi rozmnožovat prohlášení Charty 77. (Sdělení 12, 63)⁷⁵

Michal Kobal, 7. 3. 1946, dříve Roztoky u Jilemnice, okres Semily, pak areál Vltava, Praha 10 – Hostivař, dělník Metrostavu, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) byl vězněn 1 rok (od února 1978 do února 1979) a pak půl roku v psychiatrické internaci v Kosmonosech. Byl pronásledován za to, že spolu s I. Maňáskem rozmnožili menší počet výtisků textu s úvahami o zasedání politbyra a dokumentu Charty 77 o nesvobodě hudby v Československu (č. 13). Ve vazbě byl obviněn též z napadení veřejného činitele, jehož se měl dopustit ještě na svobodě před bytem Uhlových-Šabatových (§ 155/1a, 2b), trestní stíhání v této věci bylo v r. 1979 zastaveno. (Sdělení 63, 195)⁷⁶

Stanislav Kolář^a, 15. 11. 1955, Husova 126, Dvůr Králové nad Labem, okres Trutnov, dělník, pro údajné vyzvědačství ([§] 105 odst. 1, 3d) odsouzen k trestu 13 let ve III. NVS, po vykonání trestu uložen ochranný dohled v trvání tří let. Osobní svoboda omezena od 13. 3. 1975. Trestně stíhán z obdobných důvodů jako J. Hettler. (Sdělení 222)⁷⁷

Josef Kordík, 1. 8. 1948, Libčevské č. 9, okres Louny, katolický farář, člen Tovaryšstva Ježíšova, 1. 3. [19]81 odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, signatář Charty 77, trestně stíhán pro údajné maření státního dozoru nad církvemi a církevními společnostmi⁷⁸ (§ 178), protože měl vykonávat církevní obřady mimo povolený rámec. (Sdělení 251)⁷⁹

Maria Kožárová⁸⁰, z Prešova, podmíněně odsouzena (12 měsíců s odkladem na 3 roky) pro údajné maření státního dozoru nad

^a Podtrženo ručně.

církvemi a náboženskými společnostmi⁸¹, jehož se měla dopustit spolu s knězem O. Formánkem. (Sdělení 197)⁸²

Jan Krumpholc, 3. 6. 1927, Radíkov 43, okres Olomouc, ve vazbě od 10. 9. 1979 pro údajné nedovolené podnikání (§ 118/1), propuštěn na počátku ledna 1980, trestní stíhání trvá. Obvinění je záminkou stejně jako v případě Josefa Adámka. (Sdělení 135, 159, 195)⁸³

Svatopluk Krumpholc, nar. 1950, stíhán na svobodě ve stejné věci jako jeho otec a Josef Adámek. (Sdělení 135, 159, 195)⁸⁴

Vladislav Krupička, 7. 10. 1942, Otovická 624, Praha 9 – Horní Počernice, pomocný dělník, signatář Charty 77, v 60. letech podmíněně odsouzen pro údajné poškozování zájmů republiky v zahraničí (§ 112), na začátku 70. let vězněn za totéž 2 roky, stíhán byl za dopisy, jež zaslal zahraničním rozhlasovým stanicím; pro údajné příživnictví (§ 203 a § 8c zák. č. 150) v květnu 1979 nastoupil dvouletý trest vězení ve II. NVS. Toto trestní stíhání bylo proti němu vedeno zejména proto, že se stal signatářem Charty 77. Justiční praxe v případech trestní stíhání pro tzv. příživnictví požaduje na obviněném, aby uvedl zdroje své obživy, čímž porušuje zákonné práva obviněných. Vladimír Krupička se této praxi vzepřel, ač mohl uvést zdroje své rádné obživy. Právě proto byl potrestán. (Sdělení 89, 123, 195)⁸⁵

Jiří Kříž, 26. 1. 1953, Podlesí 203, okres Příbram, dělník, pro údajné výtržnictví (§ 202 odst. 1) a napadení veřejného činitele (§ 156/2) byl vězněn 18 měsíců od 14. 8. 1977. Trestní stíhání mělo obdobnou motivaci jako v případu Z. Červeňáka. (Sdělení 12, 63, 123, 195)⁸⁶

Antonín Kunrt^a, 12. 6. 1947, Kačice 183, okres Kladno, zedník, od 21. 5. 1975 vězněn, trest 10 let ve II. NVS, odsouzen pro údajné vyzvědačství (§ 105 odst. 1, 2), trestního stíhání motivováno obdobně jako u případu J. Hettlera; po vykonání trestu má být podroben ochrannému dohledu v trvání 3 let a ochranné protialkoholní léčbě. (Sdělení 222)⁸⁷

^a Podtrženo ručně.

Prof. dr. Miroslav Kusý, 1. 12. 1931, Slowackého 21, Bratislava, historik, signatář Charty 77 a člen kolektivu mluvčích, trestně stíhán od května 1981, kdy byl asi dva týdny ve vazbě, pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁸⁸

Karel Kyncl^a, 6. 1. 1927, Lounských 12, Praha 4, novinář, signatář Charty 77, na začátku 70 let vězněn 3 a půl roku pro údajné podvracení republiky, vězněn asi od 6. 5. 1981, trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)⁸⁹

Ján Labuda, duchovní, trestně stíhán pro údajné porušení § 178 (maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými organizacemi)⁹⁰, protože se modlil spolu s mladými lidmi mimo rámec trpěných obřadů. (Sdělení 219)⁹¹

Pavel Landovský, herec, signatář Charty 77, trestně stíhán pro údajné napadení veřejného činitele (§ 156/2), ve skutečnosti byl sám napaden jako jeden z příchozích na ples železničářů, v r. 1978 byl z tohoto důvodu dva měsíce ve vazbě. Při pobytu v Rakousku mu bylo odebráno čs. státní občanství. (Sdělení 63, 195)⁹²

Ing. Vladimír Laštůvka, 8. 6. 1943, dříve Fučíkova 132/7, Děčín, nyní Brno, jaderný fyzik, pro údajné podvracení republiky (§ 98/1) vězněn 2 a půl roku od 21. 1. 1977 do 21. 7. 1979. Jeho „trestná činnost“ měla spočívat v přijímání a šíření informací (zejména tiskovin ze zahraničí). (Sdělení 12, 63, 80, 123, 195)⁹³

Jiří Lederer, 15. 7. 1922, dříve Bílinská 496, Praha 9, novinář, signatář Charty 77, od 13. 1. 1977 vězněn pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), trest 3 roky. Zločin měl spáchat sepsáním knihy rozhovorů s umlčenými českými spisovateli a jejím zasláním (spolu s knihou memoárů českého politiky Prokopa Drtiny) do zahraničí. Po propuštění donucen k emigraci do Spolkové republiky Německo. (Sdělení 12, 14, 63, 80, 195)⁹⁴

Ladislav Lis, 24. 4. 1926, Sosnová 84 – Peklo, okres Česká Lípa, bývalý politik, nyní dělník, signatář Charty 77 a člen kolektivu jejich mluvčích, člen VONS, ve vazbě dva měsíce v roce 1978,

^a Podtrženo ručně.

obviněn z rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví (§ 132, odst. 1), neboť jeho tři ovce měly spásat státní trávu; v roce 1979 ve vazbě od 29. 5. do 22. 12., trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), jehož se měl dopustit svou činností ve VONS. V obou případech trestní stíhání trvá. (Sdělení 12, 20, 34, 63, 90, 115, 118, 123, 156, 195)⁹⁵

Tomáš Liška, 30. 11. 1957, Kladenská 36, Praha 6, po eskortování z Varšavy, kde chtěl spolu s K. Soukupem a polskými přáteli držet hladovku za propuštění politických vězňů, internován v psychiatrické léčebně „na pozorování“, od 20. do 23. 8. 1979 zadržen, od 23. 8. do 3. 9. 1979 psychiatrická internace. (Sdělení 128, 129, 195)⁹⁶

Jan Litomiský^a, Vyskytná č. 2, okres Pelhřimov, agronom, signatář Charty 77 a člen VONS, 17. 2. 1981 byla na něj uvalena vazba a obviněn z přípravy podvracení republiky (§ 98/1 a § 7), jež měla spočívat v jeho činnosti ve VONS. (Sdělení 162, 169, 175, 242, 236)⁹⁷

František Lízna^b, 11. 8. 1941, Jevíčko, okres Svitavy, duchovní bez státního souhlasu, sanitář, ve vazbě od 10. 9. 1979 do počátku ledna 1980, trestně stíhán pro nedovolené podnikání (§ 118/1) podobně jako Josef Adámek, trestní stíhání trvá. Od 29. 7. 1981 opět ve vazbě, tentokrát obžalován z pokusu o poškozování zájmů republiky v cizině (§ 8 k § 112), jenž měl spáchat předáním některých písemností dvěma kněžím ze západního Německa, kteří ho navštívili. (Sdělení 135, 159, 257)⁹⁸

Miloslav Lojek, 6. 1. 1949, dříve Fučíkovo nám 6/7, Oloví, okres Sokolov, evangelický duchovní a pak dělník, byl vězněn pro údajné pobuřování (§ 100 odst.1a) po dobu 15 měsíců od 19. 12. 1977. Zároveň se měl dopustit též trestného činu ohrožení politického a morálního stavu jednotky (§ 288). Dopustil se rozšířování prohlášení Charty 77 z 1. 1. 1977 a na politickém školení mužstva pronesl některé své názory. V roce 1979 se vystěhoval z Československa (Sdělení 12, 63, 123, 195)⁹⁹

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

Ing. Aleš Macháček, 9. 2. 1946, Kozinova 5, Ústí nad Labem – Střekov, zemědělský inženýr a projektant, od ledna 1977 vězněn 3 a půl roku (do 23. 7. 1980) pro údajné podvracení republiky ([§] 98/1) ve stejné věci jako V. Laštůvka. (Sdělení 12, 63, 80, 195)¹⁰⁰

Václav Malý, 1. 9. 1950, Nad pomníkem 2, Praha 5, duchovní, t. č. topič, signatář Charty 77 a její mluvčí, člen VONS, ve vazbě pro údajné podvracení republiky od 29. 5. 1979 do 20. 12. 1979, trestné stíhání, postihující jeho činnost ve VONS, trvá (§ 98/1, 2). (Sdělení 12, 38, 63, 80, 115, 118, 123, 156, 195)¹⁰¹

Ivan Maňásek, 26. 12. 1954, dříve Jánské nám. 16, Cheb, nyní Praha, bývalý student, nyní dělník, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn 18 měsíců od 24. 2. 1978. Ve stejné cause jako M. Kobal. (Sdělení 10, 12, 27, 33, 63, 127)¹⁰²

Jelena Mašínová, scenáristka, trestně stíhána pro napadení veřejného činitele (§ 156/2), ač byla sama napadena policisty na jaře 1977. V roce 1979 během pobytu v zahraničí zbavena čs. občanství. (Sdělení 63, 90, 195)¹⁰³

František Matula, 10. 3. 1954, bývalý student bohosloví, saničák, pro nenastoupení vojenské služby (§ 269/1) vězněn dva roky od dubna 1978 (odmítl nastoupit vojenskou službu z důvodů svého přesvědčení), pro údajný útok na veřejného činitele vězněn dále 3 měsíce ve II. NVS od 1. 12. 1978. V roce 1979 se vystěhoval do Rakouska. (Sdělení 12, 63, 123, 195)¹⁰⁴

Robert Merganz, 12. 12. 1930, Čestmírova 22, Praha 4, technik (chemik), signatář Charty 77, pro údajné podvracení republiky (§ 98/1) vězněn od 12. 1. 1978, trest 2 roky ve II. NVS. Podvracení republiky měl připravovat v rozhovorech, jež vedl se svými spoluvezni, podobně jako J. Dvořák. (Sdělení 12, 35, 37, 48, 52, 63, 123, 195)¹⁰⁵

Dr. Jaroslav Mezník, historik z Brna, signatář Charty 77, trestně stíhán od května 1981 pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) podobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)¹⁰⁶

Doc. dr. Ján Mlynárik^a, Nosticova 14, Praha 1, historik, signatář Charty 77, asi od 6. 5. 1981 na něj byla uvalena vazba a je trestně

^a Podtrženo ručně.

stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a,b) obdobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)¹⁰⁷

Jiří Müller, 29. 12. 1943, Chudobova 23, Brno, dělník, bývalý přední studentský aktivista, signatář Charty 77, vězněn od 27. 11. 1971 pro údajné podvracení republiky (§ 98/1), jehož se měl dopustit spoluprací na vydání letáků k tehdejším tzv. volbám, trest 5 let, podmíněně propuštěn na podzim roku 1976; v květnu držen asi 10 dní ve vazbě, trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) obdobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)¹⁰⁸

Augustin Navrátil, 22. 12. 1928, železniční zaměstnanec (hradlař), byl držen přes půl roku v psychiatrické internaci v souvislosti s případem Jana Pavláčka (Sdělení 73, 123)¹⁰⁹

Dana Němcová, 14. 1. 1934, Ječná 7, Praha 2, psycholožka, nyní uklizečka, signatářka Charty 77 a členka VONS, vězněna od 29. 5. 1979 do října 1979, kdy byla odsouzena ke dvěma rokům odňetí svobody s podmíněným odkladem na 5 let pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), jehož se měla dopustit svou činností ve VONS. (Sdělení 74, 115, 118, 123, 144, 158, 195)¹¹⁰

Jiří Němec, 18. 10. 1932, Ječná 7, Praha 2, psycholog, signatář Charty 77 a člen VONS, od 29. 5. 1979 ve vazbě pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), jehož se měl dopustit svou činností ve VONS, propuštěn 22. 12. 1979, trestní stíhání trvá. (Sdělení 16, 22, 41, 63, 115, 118, 123, 156, 195)¹¹¹

Ing. Pavel Novák, 26. 2. 1943, z Jihlavy, ekonom, nyní dělník, pro údajné pobuřování (§ 100) v případu spolu s Josefem Brychtou, vězněn 13 měsíců od 21. 4. 1978. (Sdělení 2, 9, 12, 56, 58, 63, 65, 123, 195)¹¹²

Vladimír Nepraš^a, 9. 4. 1929, novinář, nyní dělník, signatář Charty 77, od 23. 7. 1981 ve vazbě, obviněn patrně z pobuřování (§ 100).

Ing. Václav Novotný, 31. 8. 1928, Koněvova 242, Praha 3, bývalý novinář, od 12. 1. 1978 vězněn pro údajné podvracení republiky (§ 98/1) a napomáhání k nedovolenému opuštění republiky

^a Podtrženo ručně.

(§ 109) obdobně jako J. Dvořák, trest 18 měsíců. (Sdělení 12, 35, 37, 48, 52, 63, 80, 123, 195)¹¹³

Ladislav Opava, 4. 7. 1959, dělník, vězněn 10 měsíců pro údajné výtržnictví (§ 202/1) a napadení veřejného činitele (§ 156/2) obdobně jako Z. Červeňák. (Sdělení 12, 63, 195)¹¹⁴

Dr. Ota Orněst, odsouzen pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2) obdobně jako J. Lederer vězněn déle než 1 rok (trest 2 a půl roku), propuštěn podmíněně. (Sdělení 12, 195)¹¹⁵

Petr Ouda^a, z Teplic, dělník, písničkář, signatář Charty 77, odsouzen ke 2 rokům ve II. NVS za údajné křivé svědectví¹¹⁶ (§ 175) obdobně jako J. Hegr, trest 2 roky. (Sdělení 49, 72, 78, 80, 123, 195)¹¹⁷

Josef Ouroda, 7. 1. 1955, Podlesí 378, Most 3, dělník, signatář Charty 77, pro údajné pobuřování (§ 100/1) a poškozování zájmu republiky v cizině (§ 112) vězněn od začátku roku 1979, trest 2 roky. Zákon měl překročit tím, že pronášel různé kritické výroky a navštěvoval zastupitelské úřady některých států. (Sdělení 184, 195, 124)¹¹⁸

Ing. Panenka¹¹⁹, zaměstnanec n. p. Chemopetrol v Litvínově, vězněn asi 10 měsíců patrně za údajné pobuřování, v souvislosti s případem Gustava Vlasatého. (Sdělení 63, 195)¹²⁰

Miloslava Parčová, 16. 2. 1927, Togliattiho 18, Olomouc-Holice, Kalná č. p. 1, okres Benešov, dělnice, v invalidním důchodu, signatářka Charty 77, pro údajný útok na státní orgán [a orgán společenské organizace] (§ 154/2), jenž měla spáchat přípisem na státní instituci, byla ve vazbě od 17. 10. do 14. 12. 1978, odsouzena k podmíněnému trestu v trvání 3 měsíců s odkladem na 1 rok. (Sdělení 63, 96, 105, 109, 123)¹²¹

Jarmila Pařízková, z Prahy 9, U školičky 9, nar. 26. 2. 1959, trestně stíhána pro údajné výtržnictví (§ 202/1), ve vazbě od 30. 5. do 1. 7. 1980, trestní stíhání po propuštění z vazby nezačleněno. Trestný čin byl vymyšlen k tomu, aby byla záminka pro zákrok proti setkávání jistých mladých lidí. (Sdělení 194, 195)¹²²

^a Podtrženo ručně.

Dr. František Pavlíček, dramatik, v r. 1977 odsouzen spolu s V. Havlem, J. Ledererem a dr. Otou Orněstem za údajné podvrazení republiky (§ 98) k podmíněnému trestu 17 měsíců s odkladem na 3 roky. (Sdělení 63, 195)¹²³

Jan Pavlíček, 18. 5. 1929, Jánského 30, Kroměříž, prodavač v prodejně devocionálií Charita, pro údajné pobuřování (§ 100/2) odsouzen k 8 měsícům odnětí svobody, po 4 měsících byl však na základě stížnosti pro porušení zákona propuštěn. Jeho trestní stíhání bylo zdůvodněno tím, že měl převzít od A. Navrátila text petice, upozorňující na porušování náboženských svobod, a pod tento text získával podpisy. (Sdělení 73, 79, 123, 195)¹²⁴

Tomáš Petřívý, 29. 12. 1955, Sibirska 54, Bratislava, bývalý student FAMU (vyloučen), později hlídkač, signatář Charty 77, jako jediný svědek zbití J. Šabaty policií po jeho držení na čs.-polských hranicích byl ze studií poslán na vojnu a zároveň obviněn z údajného napadení veřejného činitele (§ 155/1b, 156); v průběhu vojenské služby dále obviněn z vyhýbání se výkonu vojenské služby (§ 280/1) a odsouzen k 10 měsícům, trest vykonal v letech 1979 a 1980; 4. 9. 1980 byl odsouzen k souhrnnému trestu 2 roky (tj. k trestu 10 měsíců bylo přičteno dalších 14 měsíců jako „realizace“ prvního stíhání) tedy po krátké přestávce opět nastoupil trest, ale 4. 5. 1981 byl podmíněně propuštěn po uplynutí poloviny trestu, zbytek 9 měsíců byl podmíněně odložen na 2 roky. (Sdělení 38, 41, 51, 54, 63, 84, 195, 209, 213, 249)¹²⁵

František Pitor, 10. 6. 1921, Průmyslová 5, Plzeň-Doudlevce, dělník, pro údajné pobuřování (§ 100/1a, 3a) vězněn 3 roky od 9. 6. 1977 podobně jako A. Klímová za rozmnožení prohlášení Charty 77. (Sdělení 13, 63, 195)¹²⁶

Dr. Peter Pohl, Klemensova 17, Bratislava, vědecký pracovník Slovenské akademie věd, signatář Charty 77, pro údajné poškozování zájmů republiky v zahraničí (§ 112), jež měl spáchat psaním dopisů do Rakouska, byl po dobu 20 měsíců vězněn od podzimu 1977. (Sdělení 12, 63, 123, 195)¹²⁷

Petr Pospíchal, 16. 4. 1960, dříve Bohuslava Martinů 5, Brno, nyní Praha, tiskař, nyní dělník, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn 11 měsíců od 4. 5. 1978 podobně jako P. Cibulka

a L. Chloupek. (Sdělení 2, 12, 17, 40, 42, 48, 55, 63, 69, 70, 80, 123, 157, 195, 208)¹²⁸

Tomáš Procházka, nar. asi 1958, ul. 5. května 45/76, Liberec, signatář Charty 77, v prosinci 1978 byl odsouzen pro kriminální delikt k 1 roku odnětí svobody s podmíněným odkladem na 2 roky, 4. 4. 1979 byl podmíněný trest nahrazen nepodmíněným; ze soudního jednání vyplývá, že především pro podpis Charty 77. (Sdělení 98, 123, 195)¹²⁹

Ing. Václav Procházka, 10. 12. 1942, Na Pankráci 67, Praha 4, elektroinženýr, signatář Charty 77, pro údajné nadřžování pachatelů trestného činu (§ 166/1) a ohrožování devizového hospodářství (§ 146/1), jež měl spáchat odesláním tří dopisů své ženě a dceri, „nelegálně“ se zdržující v zahraničí, vězněn 6 měsíců od 3. 6. 1980. (Sdělení 187, 202)¹³⁰

Vladimír Procházka^a, 8. 12. 1956, Kačice 161, okres Kladno, dělník, odsouzen k 11 letům odnětí svobody ve II. NVS a následnému ochrannému dohledu v trvání tří let pro údajné porušení § 105 odst. 1, 2 – vyzvědačství. Vězněn od 24. 12. 1975. Okolnosti jeho případu jsou společné s J. Hettlerem a dalšími. (Sdělení 222)¹³¹

Bedřich Raška, 31. 1. 1936, Skopalíkova 18, Brno, spojař, od ledna 1978 vězněn pro údajnou přípravu podvracení republiky (§ 7/1 k § 98/1) a pro pomoc při pokusu o trestný čin opuštění republiky (§ 7/1, § 8/1, § 109/1), trest 18 měsíců. Okolnosti jeho případu jsou společné s případem J. Dvořáka a dalších. (Sdělení 12, 33, 37, 48, 52, 63, 80, 123, 195)¹³²

Dr. Mečislav Razík, trestně stíhan od 10. 9. 1978 pro údajné nedovolené podnikání (§ 118/1) podobně jako Josef Adámek. (Sdělení 135, 159)¹³³

Ing. Pavel Roubal, 26. 7. 1948, dříve Hájecká 7, Praha 10, nyní Častrov 131, okres Pelhřimov, dříve projektant, nyní dělník bez stálého místa (vyhazován z práce), signatář Charty 77 a člen VONS, držen ve vazbě asi 2 měsíce od 30. 5. 1978 pro údajné pobuřování (§ 100/3), jež mělo spočívat v pomoci k rozepisování a vázání oficiálně neschválených literárních děl (mj. románu

^a Podtrženo ručně.

J. Gruši); v r. 1980 trestní stíhání zastaveno a ušlý zisk za dobu vazby na žádost uhrazen. (Sdělení 12, 13, 14, 21, 63, 149, 195)¹³⁴

Jan Ruml^a, 5. 3. 1953, Kremelská 104/150, Praha 10, dělník, signatář Charty 77 a člen VONS, člen kolektivu mluvčích Charty 77, ve vazbě od 6. 5. 1981, obviněn z podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) obdobně jako J. Hájek (Sdělení 250)¹³⁵

Jiří Ruml^b, 8. 7. 1925, Kremelská 104/150, Praha 10, novinář, signatář Charty 77 a člen VONS, od 6. 5. 1981 ve vazbě, obviněn z podvracení republiky (§ 98/1, 2a, b) obdobně jako J. Hájek. (Sdělení 250)¹³⁶

Vladimír Říha, 14. 2. 1907, Černá 6, Praha 1, profesor ekonomie v důchodu, signatář Charty 77, v r. 1978 odsouzen k 6 měsícům odňtí svobody pro údajné pobuřování (§ 100/1a), jež měl spáchat tím, že sepsal záznam o svém výslechu na policii; amnestován. (Sdělení 63, 195)¹³⁷

Pavel Skála, 3. 5. 1954, Žilina u Kladna 204, okres Kladno, zedník, signatář Charty 77, pro pokus o „nedovolené opuštění republiky“ (§ 109/1) vězněn od 20. 1. 1978, trest 1 rok, od 18. 3. 1980 opět ve vězení (II. NVS) pro údajnou propagaci fašismu¹³⁸ (§ 261), již se měl dopustit kritizováním poměrů ve vězni (a varováním před recidivami poměrů fašistických věznic), dále pro údajné maření výkonu úředního rozhodnutí (odmítal často nastoupit do práce ve vězení) (§ 171c), trest 10 měsíců, propuštěn 18. 1. 1981, i nadále trestně stíhán pro údajný útok na státní orgán (§ 154/2), který měl spáchat dopisem, v němž vyjadřoval svůj názor na podjatost soudce, který ho měl soudit. Má zažádáno o vystěhování. (Sdělení 85, 94, 123, 131, 179, 238, 195)¹³⁹

Jiří Slovák, 22. 2. 1954, tř. Fr. Halase 2615, Most, zedník, signatář Charty 77, pro údajné snižování vážnosti čelného představitele republiky (§ 103) odsouzen ke 4 měsícům za to, že měl před restaurací vykřikovat slova písň „Až bude Gustav Husák viset na větví, <bude v české zemi ráj.“ (Sdělení 77, 123, 195)¹⁴⁰^c

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

^c Doplněno do textu ručně.

Rudolf Smahel, 11. 5. 1950, duchovní, Uherský Brod, ve vazbě od 10. 9. 1979 do počátku ledna 1980, trestně stíhán pro údajné nedovolené podnikání (§ 118/1), podobně jako Josef Adámek; zbaben státního souhlasu k výkonu duchovenské činnosti. (Sdělení 135, 159, 195)¹⁴¹

Karel Soukup, 22. 1. 1951, Anny Letenské 16, Praha 2, přechodně Řepčice č. 1, okres Litoměřice, hudebník a dělník, signatář Charty 77 a člen kolektivu mluvčích, v r. 1976 ve vazbě spolu s hudebníky DG 307, Plastic People a Svatoplukem Karáskem, propuštěn po téměř půl roce, trestní stíhání trvá; od 1. 7. 1980 opět vězněn, trest 10 měsíců za údajné výtržnictví (§ 202/1), jehož se měl dopustit hraním písni na svatbě. (Sdělení 193, 195)¹⁴²

Vojtěch Srna, 30. 1. 1932, Podolí č. p. 1, okres Brno-venkov, duchovní a topič, pro údajné maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi (§ 178) odsouzen k 12 měsícům odnětí svobody podmíněně odloženým na 3 roky a k tříletému zákazu duchovenské činnosti; trestný čin měl spáchat konáním nepovolené mše v mezinárodním táboře esperantistů. (Sdělení 31, 63, 78, 81, 101, 110, 123, 195)¹⁴³

Tomáš Stejskal, 8. 8. 1958, Poříčí 33 A, Brno, dělník, pro údajné nepřekážení trestného činu (§ 167 odst. 1) a přípravu nedovoleného opuštění republiky (§ 7/1 k § 109) odsouzen ke 3 letům vězení, vězněn asi od prosince 1977. Trestný čin měl spáchat tím, že neoznámil policii, že rozhovor, jemuž naslouchal v restauraci, se týkal přípravy trestného činu zavlečení <vzdušného>^a dopravního prostředku (viz Ševec). (Sdělení 124, 125, 195)¹⁴⁴

Dr. Jaroslav Šabata, 2. 11. 1927, Křížkovského 43, Brno, psycholog, invalidní důchodce, signatář Charty 77 a její mluvčí, v letech 1971–76 vězněn pro údajné podvracení republiky (§ 98 odst. 1), jehož se měl dopustit svou aktivitou v čs. socialistické opozici, téměř po pěti letech podmíněně propuštěn (původní trest 6 a půl roku), 1. 10. 1978 opět uvězněn pro údajné napadení veřejného činitele (§ 156/2), zbylých 18 měsíců z předchozího trestu bylo

^a Původně napsané slovo „leteckého“ je přeškrtnuto a nahrazeno rukou psaným slovem „vzdušného“.

později přičteno k devítiměsíční délce trestu; propuštěn v prosinci 1980. (Sdělení 13, 48, 41, 51, 63, 67, 75, 76, 80, 84, 92, 102, 123, 195, 223)¹⁴⁵

Petr Šantora, 17. 7. 1955, Václavská 4049, Chomutov, přechodně Purkyňova 1180, Ústí nad Labem, dělník, vězněn od 12. 3. 1980 pro údajné pobuřování (§ 100/1a, 2) za to, že měl rozšiřovat mezi spoluzaměstnanci a přáteli písemnosti Charty 77 a VONS, eseje, časopis Listy aj.; trest 18 měsíců. (Sdělení 47, 63, 97, 133, 195)¹⁴⁶

Dr. Jaromír Šavrda, 25. 5. 1933, Výškovická 87, Ostrava-Zábřeh, spisovatel, v invalidním důchodu, pro údajné podvracení republiky (§ 98/1) byl odsouzen ke dvěma a půl roku odnětí svobody a k pokutě 5000 Kč, vězněn od 29. 5. 1978. Trestný čin měl spáchat rozepisováním literárních děl. Dále byl odsouzen za údajné nedovolené podnikání (§ 118), což mělo zjevně účelový charakter. (Sdělení 47, 63, 97, 133, 195)¹⁴⁷

Ladislav Ševec^a, 15. 7. 1959, Bezručova 29, Brno, dělník, pro přípravu nedovoleného opuštění republiky (§ 7/1 k § 109/1) a pokus o zavlečení vzdušného prostředku do ciziny (§ 8/1 k § 180a/1) odsouzen v r. 1978 k devíti rokům vězení ve II. NVS; oba uvedené trestné činy byly spíše symbolického charakteru, první se zakládal na vychloubačných řečech v hospodě, druhý na velmi nesmělému pokusu, od něhož sami „pachatelé“ upustili. (Sdělení 124, 125, 195)¹⁴⁸

Dr. Jiřína Šiklová^b, 17. 6. 1935, Klimentská 17, Praha 1, socioložka, ve vazbě cca od 6. 5. 1981, obviněna z podvracení republiky (§ 98/1, 2) za obdobných okolností jako J. Hájek. (Sdělení 250)¹⁴⁹

Dr. Milan Šimečka^c, 6. 3. 1930, Pražská 53, Bratislava, historik, signatář Charty 77, ve vazbě cca od 6. 5. 1981, obviněn z podvracení republiky (§ 98/1, 2) za obdobných okolností jako Jiří Hájek. (Sdělení 250)¹⁵⁰

Jan Šimsa, 2. 10. 1929, Volfova 12, Brno – Královo Pole, duchovní, od r. 1973 dělník, signatář Charty 77, pro údajný útok na

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

^c Podtrženo ručně.

veřejného činitele (§ 155/1b), vězněn 8 měsíců od 30. 5. 1979 do 1. 2. 1979. Trestný čin měl spáchat tím, že bráníl svou manželku před napadením policistou, který vykonával domovní prohlídku. (Sdělení 12, 13, 17, 21, 28, 40, 48, 63, 80, 123, 195)¹⁵¹

Martin Šimsa, nar. 1959, Volfova 12, Brno, dělník, trestně stíhán a podmíněně odsouzen pro údajné neplnění odvodní povinnosti (§ 267), trest 5 měsíců podmíněně na 2 roky. Z důvodů svého přesvědčení se zdráhal podrobit odvodní povinnosti. (Sdělení 12, 62, 6, 63, 195)¹⁵²

Jan Šinogl, nar. 1948, Strachotice č. 137, okres Znojmo, opravář plynových spotřebičů, od 4. 3. 1980 do června 1980 ve vazbě, obviněn z rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví (§ 132/1) a pobuřování (§ 100/1), později bylo trestní stíhání přeorientováno na jeho manželku. (Sdělení 188, 195, 206, 224)¹⁵³

Drahomíra Šinogllová^a, 17. 5. 1951, Strachotice 137, okres Znojmo, v domácnosti, odsouzena k 1 roku vězení za údajné pobuřování (§ 100/1), jehož se měla dopustit rozepisováním nepovolených literárních děl. Je matkou dvou dětí a čeká třetí, trest má nastoupit hned po skončení šestinedělí. (Sdělení 188, 195, 206, 224)¹⁵⁴

Pavel Štancek, nar. 1960, dělník, t.č. ve vojenské službě, podmíněně odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 1 roku, zkušební lhůta 3 roky, za údajné porušení dozorčí (nebo jiné) služby (§ 286/1) a pokus o hanobení státu světové socialistické soustavy a jejího představitele (§ 8/1 k § 104), trestný čin měl spáchat spolu s Evženem Adámkem, s nímž rozepisoval text o situaci v Polsku (v 8 exemplářích). (Sdělení 244)¹⁵⁵

Miloslav Šváček, 2. 2. 1941, Penčice 16, okres Přerov, vedoucí zemědělského stavebního sdružení Přerov, pro údajné maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi¹⁵⁶ (§ 178) odsouzen v létě 1979 k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců s odkladem na 3 roky. Provinil se tím, že pomáhal V. Srnovi při konání nepovolené mše. (Sdělení 51, 63, 79, 81, 101, 105, 123, 195)¹⁵⁷

^a Podtrženo ručně.

Zdeněk Těšínský, 29. 5. 1928, Oldřichova 16, Praha 2, bývalý letec, pak dělník (řidič), pro údajnou přípravu nedovoleného opuštění republiky (§ 7/1 k § 109) ve vazbě od ledna do března 1978, odsouzen k 15 měsícům podmíněně na 3 roky; jeho trestná činnost měla stejně okolnosti jako první případ Jaroslava Dvořáka. (Sdělení 12, 35, 37, 48, 52, 63, 195)¹⁵⁸

Francois¹⁵⁹ Gilles Thonon, devětadvacetiletý v r. 1981, francouzský občan, právník, ve vazbě od 27. 4. 1981, není známo, zda a z čeho byl obviněn, propuštěn spolu s F. Anisovou cca po 14 dnech, vyhoštěn. (Sdělení 250)¹⁶⁰

Jaroslav Tomek, nar. asi 1953, ul. 28. října 396, Letohrad, okres Ústí nad Orlicí, železniční technik, pracovník ČSAD, ve vazbě od 2. 8. 1978 pro údajné poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112) a údajný přečin proti zájmům společnosti v oblasti styku s cizinou (§ 5b zák. o přečinech), od 10. 10. 1978 další obvinění z údajného pobuřování (§ 100). Podnětem k trestnímu stíhání byla skutečnost, že si nechal zasílat ze zahraničí různé knihy, jež byly charakterizovány orgány činnými v trestním stíhání jako „zakázané knihy náboženského obsahu“, a dále to, že měl opisovat na svém pracovišti Prohlášení Charty 77. [Dne] 14. 2. 1979 bylo trestní stíhání zastaveno, ale byl převezen do psychiatrické léčebny v Havlíčkově Brodě a zde do 18. 12. 1979 držen v internaci, kdy Okresní soud v Havlíčkově Brodě rozhodl o jeho propuštění. (Sdělení 63, 123, 124, 132, 138, 195)¹⁶¹

Oldřich Tomek, 13. 10. 1921, nám. 1. máje 314, Chotěboř, okres Havlíčkův Brod, dříve středoškolský profesor, nyní výhybkář, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn 1 rok od 23. 6. 1978. Pobuřujícím byl shledán kritický dopis, jenž napsal krajskému odboru pasů a víz a generální prokuratuře. (Sdělení 12, 18, 63, 123, 195)¹⁶²

Jindřich Tomeš, 10. 4. 1959, dělník chemičky v Ústí nad Labem, signatář Charty 77, písničkář, od poloviny června 1980 ve vězení pro údajné výtržnictví (§ 202/1), jehož se měl dopustit stejným způsobem jako Karel Soukup; trest 12 měsíců. (Sdělení 192, 193, 216, 226, 195)¹⁶³

Milan Turek, 18. 12. 1957, Příbram VIII/488, dělník, pro údajné výtržnictví (§ 202/1) a napadení veřejného činitele (§ 156/2)

vězněn 18 měsíců od 14. 8. 1977. Okolnosti případu stejné jako u Z. Červeňáka. (Sdělení 12, 63, 123, 195)¹⁶⁴

Ing. Petr Uhl^a, 8. 10. 1941, Anglická 8, Praha 2, dříve středoškolský profesor, později projektant, od r. 1978 dělník, signatář Charty 77 a člen VONS, v letech 1969–73 vězněn 4 roky ve II. NVS pro údajné podvracení republiky (§ 98/1) za svou aktivitu v Hnutí revoluční mládeže; 29. 5. 1979 uvězněn pro údajné podvracení republiky (§ 98/1, 2), trest 5 let ve II. NVS. Postižen je za svou aktivitu ve VONS. (Sdělení 10, 12, 13, 38, 46, 58, 63, 74, 115, 118, 123, 144, 153, 158, 195)¹⁶⁵ Ve výkonu trestu bylo proti němu zavedeno další trestní stíhání pro údajný pokus o poškozování zájmů republiky v zahraničí (§ 8/1 k § 112), neboť se prý měl pokusit poslat z vězení dopis adresovaný rakouskému velvyslanectví.

Václav Umlauf^b, 21. 1. 1960, Hornická 360/4, PSČ 435 15 Meziboří, dělník mosteckých dolů, od 16. 3. 1980 vězněn pro údajné pobuřování (§ 100) a poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112). Těchto trestních činů se měl dopustit tím, že se na pracovišti kriticky vyjádřil k nedostatečné a zastaralé mechanizaci a odsoudil vpád sovětských vojsk do Afghánistánu, dále tím, že svému příteli poslal dopis, kde se zastává uvězněných členů VONS. Trest: 3 roky. (Sdělení 180, 195)¹⁶⁶

Jan Valkovič, 4. 2. 1923, Bystřice, Sídliště II č. 752/20, zámečník, zaměstnanec drtírny uranového dolu R III v Dolní Rožínce, vězněn od 24. 5. 1979 za údajné pobuřování (§ 100 odst. 1a), jehož se měl dopustit pronášením různých výroků na svém pracovišti, jimiž kritizoval hospodářské a společenské poměry v Československu, trest 1 rok. (Sdělení 210)¹⁶⁷

Zdeněk Varda, 14. 6. 1958, Viniční 227, Brno, sazeč, pro údajné nepřekážení trestného činu (§ 167/1), jehož se měl dopustit podobně jako Tomáš Stejskal, odsouzen k 1 roku vězení. (Sdělení 124, 125, 195)¹⁶⁸

^a Podtrženo ručně.

^b Podtrženo ručně.

Vlasta Vašková, 28. 1. 1944, Havlíčkova 84, Pardubice, v roce 1979 trestně stíhána na svobodě pro údajné snižování vážnosti prezidenta republiky a jiného čelného představitele (§ 103), jehož se měla dopustit vyprávěním anekdot před dalšími třemi osobami^a. (Sdělení 123, 195)¹⁶⁹

František Veis, 5. 7. 1932, Vyskočilova 60, Praha 4, bývalý důstojník, provozní v hotelu a úředník, vězněn od ledna 1978 pro údajnou přípravu nedovoleného opuštění republiky, jíž se měl dopustit podobně jako Zdeněk Těšínský, trest 18 měsíců, několik měsíců před vypršením trestu propuštěn podmíněně. (Sdělení 35, 37, 63, 123, 195)¹⁷⁰

Jiří Veselý, Kubánská 378, Liberec – Králův Háj, bývalý středoškolský učitel, nyní úředník, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn dva roky od 23. 3. 1978. Trestného činu se měl dopustit zasíláním dopisů kritického obsahu státním orgánům. (Sdělení 45, 63, 123, 195)¹⁷¹

Jiří Veselý, 1. 2. 1962, z Prahy, trestně stíhán pro údajné výtržnictví (§ 202/1), jehož se měl dopustit za podobných okolností jako Jarmila Pařízková. Byl držen ve vazbě od 30. 5. 1980 do 1. 7. 1980. (Sdělení 194, 195)¹⁷²

Josef Vlček, 6. 6. 1920, Černochova 7, Olomouc, dělník, vězněn pro údajné nedovolené podnikání (§ 118/1), jehož se měl dopustit podobně jako Josef Adámek, ve vazbě od 10. 9. 1979 do začátku ledna 1980; trestní stíhání trvá. (Sdělení 135, 195)¹⁷³

Milan Vlahovič, 30. 5. 1932, Huzová 8, okres Bruntál, přechodně U pekařky 7, Praha 8, řidič, signatář Charty 77, pro údajné hanobení rasy, národa a politického přesvědčení¹⁷⁴ (§ 198b) a pro údajné neoprávněné provozování soukromé výdělečné činnosti (§ 2c zákona o přečinech) odsouzen k 8 měsícům podmíněně, amnestován. Trestní stíhání bylo podníceno tím, že M. V. veřejně kritizoval poměry ve svém okolí. Údajná nezákoná výdělečná činnost byla vymyšlena. (Sdělení 82, 87, 195, 198)¹⁷⁵

^a Ve strojopisném textu následuje rukou přeškrtnutá vedlejší věta „*mj. i svým mužem*“.

Gustav Vlasatý, 18. 5. 1930, Bezručova 1707, Litvínov, pro údajné pobuřování (§ 100/1a) vězněn od 30. 1. 1978, trest 20 měsíců. Byl odsouzen za to, že měl zhотовit nástěnu kritického obsahu. (Sdělení 5, 12, 63, 195)¹⁷⁶

Jiří Volf¹⁷⁷, 5. 1. 1952, Schweigerova 377/II, Jindřichův Hradec, řidič, pro údajné podvracení republiky (§ 98/1), jehož se měl dopustit za obdobných okolností jako František Hrabal, odsouzen ke 3 rokům vězení, vězněn od 16. 2. 1978 ve II.NVS. Ve vězení trest prodloužen pro údajné křivé obvinění (§ 174/1) o půl roku, protože při hlavním líčení uvedl, že byl k výpovědi donucen fyzickým i psychickým nátlakem. (Sdělení 43, 50, 63, 69, 71, 80, 123, 176, 195)¹⁷⁸

Véra Vránová, 24. 7. 1931, Cimburkova 24, Praha 3, dopravní dispečerka, signatářka Charty 77, trestně stíhána od května 1978 pro údajný přečin proti veřejnému pořádku (§ 6a zák. o přečinech), v r. 1979 trestní stíhání zastaveno. Šlo o podobné obvinění jako v případě M. Kobala, totiž o údajný incident s hlídajícími policisty před bytem manželů Uhlových-Šabatových. (Sdělení 10, 12, 63, 136, 123, 195)¹⁷⁹

Marian¹⁸⁰ Zajíček, 23. 1. 1951, Jána Osohu 15, Bratislava, duchovní, v r. 1978 trestně stíhán pro údajné podvracení republiky (§ 98/1), jehož se měl dopustit šířením Prohlášení Charty 77, trestní stíhání v r. 1979 zastaveno. (Sdělení 63)¹⁸¹

Jan Zmatlík, 1. 5. 1948, sociolog, bývalý zaměstnanec kriminologického ústavu ČSR, signatář Charty 77, pro údajnou přípravu podvracení republiky (§ 7/1 k § 98/1), již se měl dopustit přepisováním textů, zabývajících se společenskou problematikou, vězněn 2 a půl roku od 31. 8. 1978. (Sdělení 30, 39, 63, 100, 122, 123, 148)¹⁸²

Dr. Josef Zvěřina, Pravoúhlá 45, Praha 5, duchovní, trestně stíhán pro údajné maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi (§ 178), podstatou pronásledování je jeho náboženská aktivita. (Sdělení 147)¹⁸³

Doplnit: Robert¹⁸⁴ Gombík, byl trestně stíhán společně s Mariánem [sic] Zajíčkem.^a

^a Za touto větou následuje věta, která je v textu ručně přeškrtnuta: „Ján Labuda, duchovní, odsouzen pro maření státního [sic] dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi (§ 178) – Sdělení 219.“

Pozn.: Členství ve VONS, signování Charty 77 apod. je uvedeno tak, jakým bylo v době trestního stíhání, resp. jeho začátku.

<Podrobné údaje každého případu má redakce Listů k dispozici.>^a

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných též zveřejňuje případy policejní represe a mimosoudního pronásledování. Ve sdělení VONS je takto zachyceno na dvě stě takových případů.

VONS také vyjadřuje svou solidaritu s pronásledovanými obránci lidských práv a nespravedlivě stíhanými kdekoli na světě, veden myšlenkou nedělitelnosti svobody. Informoval československou veřejnost o řadě případů nespravedlivého stíhání v zahraničí: Martha Rosa Aguero¹⁸⁵ (Argentina), Rudolf Bahro (východní Německo), Zviad Gamsachurdia (Gruzie – SSSR), Alexandr Ginzburg (Rusko – SSSR), Kim Te-džung a 23 spoluobžalovaných (jižní Korea), Tadeusz Kolano (Polsko), Merab Kostav¹⁸⁶ (Gruzie – SSSR), Jan Kozłowski (Polsko), Adam Michnik (Polsko), Piotr Naimski (Polsko), Jurij Orlov (Rusko – SSSR), Albin Perez¹⁸⁷ (Argentina), Viktoras Pjatkus (Lotyšsko – SSSR), Andrej Sacharov (Rusko – SSSR), Anatolij Ščaranskij (Rusko – SSSR), Kazimierz Świtoń (Polsko), Taťjana Velikanovová (Rusko – SSSR), Egmund Zadrożyński (Polsko) a další.^b

Přidat – k případu

2^c – Jan Zmatlík: Propuštěn 20. 11. 1980, zbytek výkonu trestu v délce 3 měsíce mu byl podmíněně odložen na dobu 5 let. (Sdělení 218)¹⁸⁸

k případu 3 – František Pitor: za slovo „dělník“ dodat:

v 50. letech byl z politických důvodů odsouzen k vysokému trestu, na základě amnestie byl po deseti letech propuštěn, ...

4 – Jozef Labuda, 24. 3. 1949, Nemčičany 22, okres Nitra, katolický kněz, duchovní v činné službě, od 21. 8. 1980 ve vazbě, obviněn

^a Tato věta byla dopisána do textu rukou.

^b Odstavec je přeškrtnán žlutou fixou, jména Martha Rosa Aguero (Argentina) a Albin Perez (Argentina) jsou zvýrazněna zelenou fixou.

^c Číslice 2 až 8 jsou doplněna do textu ručně červenou fixou.

z údajného maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi¹⁸⁹ (§ 178), jehož se měl dopustit tím, že na setkáních mládeže organizovaných Emilií¹⁹⁰ Kesegovou (viz) sloužil bohoslužby a vedl společně modlitby, aniž by o tom uvědomil tajemníka pro věci církevní na Okresním národním výboru. Odsouzen k 6 měsícům vězení, trest dosud nenabyl právní moci; obžalování setrvali ve vazbě. (Sdělení 219)¹⁹¹

5 – Emilie [sic] Kesegová, 1. 5. 1952, Nemčičany 534, okres Nitra, přechodně Novcisova 56, Bratislava, knihovnice Městské knihovny v Bratislavě, od 21. 8. 1980 ve vazbě, obviněna z maření státního dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi¹⁹² (§ 178), jehož se měla dopustit organizováním společných modliteb mladých lidí spolu s J. Labudou. (Sdělení 219)¹⁹³

6 – Miroslav Tomášek^a, vězeň, 10/8 Liberec č. 23 (Minkovice), po tom, co byl napaden a zraněn příslušníky Sboru nápravné výchovy, obviněn z napadení veřejného činitele (zranění si měl podle obvinění způsobit sám) (§ 155). Trestní stíhání je pomstou za to, že si M. T. na napadení stěžoval. (Sdělení 261)¹⁹⁴

7 – Jan Šmotek, vězeň v Minkovicích, trestně stíhán pro křivé obvinění (§ 174/1), protože podal trestní oznámení na dozorce, který ho fyzicky napadl. (Sdělení 261)¹⁹⁵

Přidat a opravit u případu 8 – Petr Uhl: obviněn z přípravy (§ 7/1) poškozování zájmů republiky v cizině (§ 112) od 27. 8. 1981.^b

LP, Sb. VONS, inv. č. 5, sign. III/28, kart. 5.

POZNÁMKY

¹ Datace určena podle informace z textu, že VONS vydal doposud na 266 svých sdělení. Sdělení VONS č. 266 a 267 byla vydána 22. 9. 1982.

² Dokument č. 196.

^a Podtrženo ručně.

^b Pod textem je rukou psána červenou fixou poznámka: „Battěk 259 Sd[ělení]. V úvodu upravit, kolik máme k dispozici sdělení (ne ,na 260', ale ,266')!“

- ³ Správně Vyskytná.
- ⁴ Správně hanobení státu světové socialistické soustavy a jeho představitele.
- ⁵ Dokument č. 245.
- ⁶ Dokumenty č. 136 a 160. K případu Josefa Vlčka a spol. (dále Josef Adámek, Josef Brtník, Silvester Krčmář, Jiří Kaplan, Jan Krumpholc, Svatoš pluk Krumpholc, Tomáš Kvapil, František Lízna, Jan Odstrčil, Mečislav Razík, Rudolf Smahel) viz dále sdělení VONS č. 146, 147, 151, 273, 274, 282 a 329, dokumenty č. 147, 148, 152, 274, 275, 283 a 330.
- ⁷ Dokument č. 251.
- ⁸ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁹ Dokumenty č. 235, 238. K případu Josefa Bártý a Ladislava Trojana viz dále sdělení VONS č. 221 a 301, dokumenty č. 222 a 302.
- ¹⁰ Dokumenty č. 12, 13, 41, 63, 74, 116, 141, 190, 196 a 228. K případu Rudolfa Battěka viz sdělení VONS č. 260, 275 a 483, dokumenty č. 261, 276 a 486, a dokumenty č. 1167 a 1173.
- ¹¹ Dokumenty č. 12, 13, 54, 63, 116, 119, 124, 145, 154, 159, 196 a 206. K trestnímu stíhání členů VONS v případu Petra Uhla a spol. (dále Jarmila Bělíková, Václav Benda, Jiří Dienstbier, Václav Havel, Ladislav Lis, Václav Malý, Jiří Němec, Dana Němcová) viz dále mimořádné sdělení VONS ze 30. 5. 1979, dokument č. 114, sdělení VONS č. 128, 129, 137, 141, 142, 143, 156 a 376, dokumenty č. 129, 130, 138, 142, 143, 144, 157 a 379, a dokumenty č. 1143, 1152, 1153, 1163 a 1164.
- ¹² Dokumenty č. 74, 116, 119, 124, 157 a 196.
- ¹³ Dokumenty č. 13, 38, 74, 86, 116, 119, 124, 145, 154, 159 a 196.
- ¹⁴ Dokumenty č. 107, 124 a 196.
- ¹⁵ Dokumenty č. 136 a 196.
- ¹⁶ Dokumenty č. 2, 9, 12, 56, 58, 63, 65, 124 a 196.
- ¹⁷ Dokumenty č. 12, 63 a 196.
- ¹⁸ Dokumenty č. 32 a 196.
- ¹⁹ Dokumenty č. 111 a 196.
- ²⁰ Správně hanobení národa, rasy a přesvědčení.
- ²¹ Dokumenty č. 44, 63, 88, 91, 124 a 196.
- ²² Dokumenty č. 64, 122, 127, 155, 167, 172, 184 a 196. K případu Petra Cibulky, Libora Chloupka a Petra Pospíchala viz sdělení VONS č. 2, 40, 42, 48, 55, 69, 70, 123 a 157, dokumenty č. 2, 40, 42, 48, 55, 69, 70, 124 a 158. K návaznému trestnímu stíhání Petra Cibulky viz dále sdělení VONS č. 174, dokument č. 175, a dokumenty č. 1141, 1149 a 1154.
- ²³ Útok na státní orgán a orgán společenské organizace.
- ²⁴ Dokumenty č. 99, 112, 115, 124 a 196.
- ²⁵ Dokument č. 233. K případu Jiřího Černegy viz dále sdělení VONS č. 245, dokument č. 246.
- ²⁶ Dokumenty č. 97, 113, 134, 151, 153, 174 a 196. K případu Alberta Černého viz dále dokument č. 1138.

- ²⁷ Dokumenty č. 12, 36, 44, 48, 63, 80 a 196.
- ²⁸ Dokumenty č. 12, 63 a 196.
- ²⁹ Dokumenty č. 12, 63 a 196.
- ³⁰ Dokumenty č. 14, 41, 104, 117, 120, 124, 164, 171 a 196.
- ³¹ Dokumenty č. 74, 116, 119, 124, 145, 154, 159 a 196.
- ³² Dokument č. 240.
- ³³ Správně sdělení VONS č. 190, dokument č. 191
- ³⁴ Dokument č. 247.
- ³⁵ Správně sdělení VONS č. 190, dokument č. 191
- ³⁶ Dokument č. 247.
- ³⁷ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ³⁸ Dokument č. 258.
- ³⁹ Dokumenty č. 12, 35, 37, 48, 52, 80, 124, 196 a 243. K případům Vojtěcha Valy a Jaroslava Dvořáka a spol. (dále Robert Merganz, Václav Novotný, Bedřich Raška, Zdeněk Těšínský) i k návaznému samostatnému odsouzení Františka Veise viz sdělení VONS č. 1023 a 1051, dokumenty č. 1027 a 1055, a dokumenty č. 1128 a 1189.
- ⁴⁰ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁴¹ Dokument č. 198. K trestnímu stíhání Jaroslava Duky a s ním souvisejícímu trestnímu stíhání Františka Lízny viz dále sdělení VONS č. 280, 288, 292, 294 a 299, dokumenty č. 281, 289, 293, 295 a 300.
- ⁴² Dokumenty č. 25, 63, 103, 108 a 124.
- ⁴³ Dokumenty č. 12, 63 a 124.
- ⁴⁴ Dokumenty č. 83, 156, 226, 256 a 257. K případu Jiřího Gruntoráda viz dále sdělení VONS č. 155, 228, 255, 264 a 276, dokumenty č. 156, 229, 256, 265 a 277, a dokumenty č. 1164 a 1167.
- ⁴⁵ Dokumenty č. 12, 13, 14, 21 a 150.
- ⁴⁶ Dokument č. 251.
- ⁴⁷ Dokument č. 251.
- ⁴⁸ Dokumenty č. 12, 13, 14, 24, 41, 58, 74, 116, 119, 124, 145, 154 a 159.
K případu viz dále sdělení VONS č. 69, dokument č. 69.
- ⁴⁹ Dokument č. 251.
- ⁵⁰ Dokumenty č. 49, 61, 63, 72, 78, 80 a 124. K případu viz dále sdělení VONS č. 69, dokument č. 69.
- ⁵¹ Dokument č. 223.
- ⁵² Dokumenty č. 62, 63 a 124.
- ⁵³ Dokument č. 251.
- ⁵⁴ Dokumenty č. 49, 61, 63, 69, 72, 78, 80 a 124.
- ⁵⁵ Dokument č. 251.
- ⁵⁶ Dokumenty č. 12, 43, 50, 63, 69, 71, 80 a 165.
- ⁵⁷ Dokument č. 255. K případu Jana Hrabiny viz dále sdělení VONS č. 287, dokument č. 288.
- ⁵⁸ Dokumenty č. 2, 12, 40, 42, 55, 63, 69, 80, 124 a 158.

- ⁵⁹ Dokumenty č. 23, 49, 60, 61, 63, 69, 72, 80, 165 a 196.
- ⁶⁰ Dokumenty č. 3, 4, 12, 48, 63, 124 a 196.
- ⁶¹ Dokument č. 251.
- ⁶² Dokument č. 251.
- ⁶³ Dokumenty č. 62, 63, 124 a 196.
- ⁶⁴ Správně poškozování zájmů republiky v cizině.
- ⁶⁵ Dokument č. 243. K případu Jaroslava Dvořáka a Waltera Kanii viz dále sdělení VONS č. 200, dokument č. 201.
- ⁶⁶ Dokument č. 251.
- ⁶⁷ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁶⁸ Dokumenty č. 148 a 196.
- ⁶⁹ Dokumenty č. 11, 63 a 196.
- ⁷⁰ Dokumenty č. 24, 59, 63, 69, 80, 128 a 196.
- ⁷¹ Správně Kimák.
- ⁷² Dokumenty č. 25, 63, 103, 108, 124 a 196.
- ⁷³ Dokument č. 251.
- ⁷⁴ Dokumenty č. 23, 49, 60, 61, 63, 72, 78, 80, 124 a 196. K případu viz dále sdělení VONS č. 69, dokument č. 69.
- ⁷⁵ Dokumenty č. 12, 63.
- ⁷⁶ Dokumenty č. 63, 196. K případu viz dále sdělení VONS č. 10, 27, 33 a 127, dokumenty č. 10, 27, 33 a 128.
- ⁷⁷ Dokumenty č. 223.
- ⁷⁸ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁷⁹ Dokument č. 252. K případu Josefa Kordíka viz dále sdělení VONS č. 265 a 267, dokumenty č. 266 a 268.
- ⁸⁰ Správně Mária Kožárová.
- ⁸¹ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁸² Dokument č. 198.
- ⁸³ Dokumenty č. 136, 160 a 196.
- ⁸⁴ Dokumenty č. 136, 160 a 196.
- ⁸⁵ Dokumenty č. 89, 124 a 196.
- ⁸⁶ Dokumenty č. 12, 63, 124 a 196.
- ⁸⁷ Dokument č. 223.
- ⁸⁸ Dokument č. 251.
- ⁸⁹ Dokument č. 251.
- ⁹⁰ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ⁹¹ Dokument č. 220. K případu Emílie Kesegové a Jána Labudy viz dále sdělení VONS č. 290, dokument č. 291.
- ⁹² Dokumenty č. 63 a 196.
- ⁹³ Dokumenty č. 12, 63, 80, 124 a 196.
- ⁹⁴ Dokumenty č. 12, 14, 63, 80 a 196. K případu viz dále sdělení VONS č. 164, dokument č. 165, a dokument č. 1131.
- ⁹⁵ Dokumenty č. 12, 20, 34, 63, 90, 116, 119, 124, 157 a 196.

- ⁹⁶ Dokumenty č. 129, 130 a 196.
- ⁹⁷ Dokumenty č. 163, 170, 176, 243 a 237.
- ⁹⁸ Dokumenty č. 136, 160 a 258.
- ⁹⁸ Dokumenty č. 12, 63, 124 a 196.
- ¹⁰⁰ Dokumenty č. 12, 63, 80 a 196.
- ¹⁰¹ Dokumenty č. 12, 38, 63, 80, 116, 119, 124, 157 a 196.
- ¹⁰² Dokumenty č. 10, 12, 27, 33, 63 a 128.
- ¹⁰³ Dokumenty č. 63, 90 a 196.
- ¹⁰⁴ Dokumenty č. 12, 63, 124 a 196.
- ¹⁰⁵ Dokumenty č. 12, 35, 37, 48, 52, 63, 124 a 196.
- ¹⁰⁶ Dokument č. 251.
- ¹⁰⁷ Dokument č. 251.
- ¹⁰⁸ Dokument č. 251.
- ¹⁰⁹ Dokumenty č. 73 a 124.
- ¹¹⁰ Dokumenty č. 74, 116, 119, 124, 145, 159 a 196.
- ¹¹¹ Dokumenty č. 16, 22, 41, 63, 116, 119, 124, 157 a 196.
- ¹¹² Dokumenty č. 2, 9, 12, 56, 58, 63, 65, 124 a 196.
- ¹¹³ Dokumenty č. 12, 35, 37, 48, 52, 63, 80, 124 a 196.
- ¹¹⁴ Dokumenty č. 12, 63 a 196.
- ¹¹⁵ Dokumenty č. 12 a 196.
- ¹¹⁶ Správně křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku.
- ¹¹⁷ Dokumenty č. 49, 72, 78, 80, 124 a 196. K případu viz dále sdělení VONS č. 69, dokument č. 69.
- ¹¹⁸ Dokumenty č. 185, 196 a 125.
- ¹¹⁹ Celým jménem Pavel Panenka.
- ¹²⁰ Dokumenty č. 63 a 196.
- ¹²¹ Dokumenty č. 63, 96, 105, 109 a 124.
- ¹²² Dokumenty č. 195 a 196.
- ¹²³ Dokumenty č. 63 a 196.
- ¹²⁴ Dokumenty č. 73, 79, 124 a 196.
- ¹²⁵ Dokumenty č. 38, 41, 51, 54, 63, 84, 196, 210, 214 a 250.
- ¹²⁶ Dokumenty č. 13, 63 a 196.
- ¹²⁷ Dokumenty č. 12, 63, 124 a 196.
- ¹²⁸ Dokumenty č. 2, 12, 17, 40, 42, 48, 55, 63, 69, 70, 80, 124, 158, 196 a 209.
- ¹²⁹ Dokumenty č. 98, 124 a 196.
- ¹³⁰ Dokumenty č. 188 a 203.
- ¹³¹ Dokument č. 223.
- ¹³² Dokumenty č. 12, 33, 37, 48, 52, 63, 80, 124 a 196.
- ¹³³ Dokumenty č. 136 a 160.
- ¹³⁴ Dokumenty č. 12, 13, 14, 21, 63, 150 a 196.
- ¹³⁵ Dokument č. 251.
- ¹³⁶ Dokument č. 251.

- ¹³⁷ Dokumenty č. 63 a 196. K případu Vladimíra Říhy viz sdělení VONS č. 19, 48 a 53, dokumenty č. 19, 48 a 53.
- ¹³⁸ Trestný čin podpory a propagace fašismu a podobného hnutí.
- ¹³⁹ Dokumenty č. 85, 94, 124, 132, 180, 239 a 196.
- ¹⁴⁰ Dokumenty č. 77, 124 a 196.
- ¹⁴¹ Dokumenty č. 136, 160 a 196.
- ¹⁴² Dokumenty č. 194 a 196.
- ¹⁴³ Dokumenty č. 31, 63, 78, 81, 101, 110, 124 a 196.
- ¹⁴⁴ Dokumenty č. 125, 126 a 196.
- ¹⁴⁵ Dokumenty č. 13, 48, 41, 51, 63, 67, 75, 76, 80, 84, 92, 102, 124, 196 a 224. K případu Jaroslava Šabaty viz dále sdělení VONS č. 69 a 223, dokumenty č. 69 a 224, a dokument č. 1134.
- ¹⁴⁶ Dokumenty č. 47, 63, 97, 134 a 196.
- ¹⁴⁷ Dokumenty č. 47, 63, 97, 134 a 196.
- ¹⁴⁸ Dokumenty č. 125, 126 a 196. K vězeňským podmínkám Ladislava Ševece viz sdělení VONS č. 562, dokument č. 565.
- ¹⁴⁹ Dokument č. 251.
- ¹⁵⁰ Dokument č. 251.
- ¹⁵¹ Dokumenty č. 12, 13, 17, 21, 28, 40, 48, 63, 80, 124 a 196.
- ¹⁵² Dokumenty č. 12, 62, 6, 63 a 196. K případu Martina Šimsy viz dále sdělení č. 1, dokument č. 1.
- ¹⁵³ Dokumenty č. 189, 196, 207 a 225. K případu Jana a Drahomíry Šinoglových viz dále sdělení VONS č. 199, dokument č. 200.
- ¹⁵⁴ Dokumenty č. 189, 196, 207 a 225.
- ¹⁵⁵ Dokument č. 245.
- ¹⁵⁶ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ¹⁵⁷ Dokumenty č. 51, 63, 79, 81, 101, 105, 124 a 196.
- ¹⁵⁸ Dokumenty č. 12, 35, 37, 48, 52, 63 a 196.
- ¹⁵⁹ Správně François.
- ¹⁶⁰ Dokument č. 251.
- ¹⁶¹ Dokumenty č. 63, 124, 125, 133, 139 a 196.
- ¹⁶² Dokumenty č. 12, 18, 63, 124 a 196.
- ¹⁶³ Dokumenty č. 193, 194, 217, 227 a 196.
- ¹⁶⁴ Dokumenty č. 12, 63, 124 a 196.
- ¹⁶⁵ Dokumenty č. 10, 12, 13, 38, 46, 58, 63, 74, 116, 119, 124, 145, 154, 159 a 196.
- ¹⁶⁶ Dokumenty č. 181 a 196.
- ¹⁶⁷ Dokument č. 211.
- ¹⁶⁸ Dokumenty č. 125, 126 a 196.
- ¹⁶⁹ Dokumenty č. 124 a 196.
- ¹⁷⁰ Dokumenty č. 35, 37, 63, 124 a 196.
- ¹⁷¹ Dokumenty č. 45, 63, 124 a 196.
- ¹⁷² Dokumenty č. 195 a 196.

- ¹⁷³ Dokumenty č. 136 a 196.
- ¹⁷⁴ Správně hanobení rasy, národa a přesvědčení.
- ¹⁷⁵ Dokumenty č. 82, 87, 196 a 199.
- ¹⁷⁶ Dokumenty č. 5, 12, 63 a 196. K případu Gustava Vlasatého viz dále sdělení VONS č. 6, dokumenty č. 6.
- ¹⁷⁷ Správně Wolf.
- ¹⁷⁸ Dokumenty č. 43, 50, 63, 69, 71, 80, 124, 177 a 196.
- ¹⁷⁹ Dokumenty č. 10, 12, 63, 137, 124 a 196.
- ¹⁸⁰ Správně Marián.
- ¹⁸¹ Dokument č. 63.
- ¹⁸² Dokumenty č. 30, 39, 63, 100, 123, 124 a 149.
- ¹⁸³ Dokument č. 148.
- ¹⁸⁴ Správně Róbert.
- ¹⁸⁵ Správně Agüero.
- ¹⁸⁶ Správně Kostava.
- ¹⁸⁷ Správně Albino Pérez.
- ¹⁸⁸ Dokument č. 219.
- ¹⁸⁹ Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ¹⁹⁰ Správně Emílií.
- ¹⁹¹ Dokument č. 220.
- ¹⁹² Správně maření dozoru nad církvemi a náboženskými společnostmi.
- ¹⁹³ Dokument č. 220.
- ¹⁹⁴ Dokument č. 262.
- ¹⁹⁵ Dokument č. 262.